

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конте почт. шадн. 143.322
Якесь для телеграм
"Діло" Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьріччя 14-00
Півріччя 26-00
Річно 48-00
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Євро-
пі, Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.
Швейцарії 5 тал. фр., Чехослова-
ччині 20 ч. к., Румунії 150 лей, Ба-
сарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.,
Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

ПІСЛЯ НАРОДНОГО ЗІЗДУ. ПРО ТЕ, ЩО НАЙБІЛЬШЕ ЗААБСОРБУВАЛО УВАГУ НАРОДНОГО ЗІЗДУ.

Львів, 28. березня 1932.

Повних два дні тривав четвертий з черги На-
родній Зізд, тобто партійний конгрес Українського
Національно-Демократичного Об'єднання. В пя-
тиці наради тягнулись до 12. години вночі, в
суботу вони закінчились по 10-тій годині вече-
ра. Отже зізд працював надзвичайно інтенсивно.
Сміло можна сказати, що 90 відсотків часу та
праці присвятив він політичній дискусії. І це не
дивне, бож було про що говорити, було над чим
становитись. Певж минуло понад три роки від
останнього, третього Народного Зізду (він від-
бувся 24. і 25. грудня 1928 р.). За той час ми пе-
режили багато політичних подій першорядної
ваги, пережили трагічні часи "нацифікації" та
складні поаціфікаційні хвилини в нашому по-
літичному житті.

Учасники політичної дискусії критикували
і аналізували минуле, але виключно до того не
обмежувались, бо говорили і про майбутню так-
тику партії. Здається, що вповні висловилися на
тему Зізді опозиція до партійного провоту. Не
мала віяких обмежень ні у скількості ні в якості
критики. На Зізді ця опозиція не була ні одно-
родна ні суцільна. Ярво зарисувались дві групи.
Одна група заявлялася беззапечно проти
якоїсьбудь зміни політичної тактики партії та
обстоювала виключно декларативний характер
нашої політики (Марічак, Заваликут, Хомін-
ський, Булак). Вона твердила, що пропонувані
президією і великою більшістю ЦК тактичні ре-
золюції є порушенням основних точок партійної
програми. Становище цієї групи опозиції було
вповні зрозуміле, бо яснє. Натомість друге крило
опозиції (Палів, Мілена Рудницька) не мало я-
снє специфізованого становища. Було таке вражін-
ня, що ця група залежало передовсім і виключно
на тому, щоб за всяку ціну провести пропону-
вану ред. Палівим резолюцію про осудження де-
яких неfortunних кроків провізорич. патріотно-
го провоту в часі, коли президія партії перебува-
ла в тормі. Ця група опозиції не була зі собою зі-
гра. Кожен її член інакше оцінював запропо-
новану президією та Центральним Комітетом
тактику партії на будуче. В результаті наради
ред. Палів відкидав свій проєкт резолюції, а
Народній Зізд величезною більшістю голосів у-
хвалив, поєднує призначення і довіри провоту
УНДО і УПР, зокремаж голові, за повну поса-
ди працю" та признає "Центральному Комітетові
УНДО і його органам повну абсолюторію".

Однак сказаного булоб за мало, щобі зрозу-
міти якслід політичну дискусію та атмосферу
Зізду. Найбільше уваги присвятив Зізд, як ска-
зав, резолюції, пропонуваній президією і Центр.
Комітетом (більшістю) партії, про тактику на
будуче. Ця резолюція виглядала так:

"У. Такі наміри польської влади вимагають
від нас скріплення праці та усунування партії
і їй безперервної боротьби за права україн-
ського народу і виступання такої політичної
тактики, яка моглаб найуспішніше тим намірам
протиставитись (ця частина резолюції безспір-
на! — Ред.). Тому та Народній Зізд доручає пар-
тії провоту аповні використовувати у полі-
тичній боротьбі всі конституційні та легальні
можливості і не зрікаючись найвищої націо-
нальної мети, вимагати від Польщі виконання
зобов'язань нею міжнародних зобов'язань супроти
українського народу. Народній Зізд розуміє це
так, що доручає партійному провоту домогтись
від Польщі, як і від інших сигнатарів договору з
14. березня 1923 р., введення на всі українські
етнографічні території в межах польської дер-
жави такого устрою, який покритав би зі змі-
стом статуту, пропонуваного. Найвищою Радою
Мирової Конференції для Ст. Галичини в лю-
топні 1919 р."

Тут треба дати маленьке пояснення. Польщі
воєм не обов'язує пропонування свого часу (в
1919 р.) Найвищою Радою Мирової Конференції
статут. Цей статут нікого в ніколі до нічого не
обов'язував. Він був тільки проєктом і таким по-
винний зостатись. Але на воєм не пере-

шкоджує українським політикам класти його в
основу своїх домагань до Польщі та вживати та-
ким чином зміст у рішеннях про вимогу виконати
Польщею її міжнародні зобов'язання з 14. березня
1923 р. Точка про ці зобов'язання звучить у цьо-
му договорі так: "Польща признає, що дотич-
но Ст. Галичини етнографічні умовини роблять
конечним автономічний устрій". Договір цілко-
вито не означає цього автономічного устрою. Ко-
лиж ми домагаємось виконання цього договору,
то мусимо докладно з'ясувати, як ми собі цей ав-
тономічний устрій уявляємо. Без цього — вису-
вання такого клича і домагання є тільки пустою
фразою без змісту, або заливненням вільної руки
для Польщі, щобі вона сама заповнила цю фра-
зу довільним їй змістом. А вона може дотичний
уступ договору з 14. березня 1919 р. наповнити
і таким змістом про "автономічний устрій", який
містять запропоновані урядом в часі останньої
соймової сесії законопроекти про самоврядуван-
ня. Колиж ми вважаємо практичну політику бо-
ротьбою за поширення та побільшення прав на-
шого народу, то мусимо боротись не тільки за са-
му дотичну статтю згаданого договору, але й му-
симо її виповнити відповідним політичним змі-
стом. І саме таку ціль має в дотичній резолюції
президії та ЦК УНДО витягнення із забуття назва
ного статуту з 1919 р., що всеж був уже преце-
дентом у міжнародних відноминах колах у
зв'язку з трактуванням польсько-українського
спору (тоді війни), дарма що він нікого до нічого
не зобов'язував.

Резолюція ред. Д. Паліва у цій справі вигля-
дала так:

"Народній Зізд приймає до відома станови-
ще провоту партії й УПР, які на закордонній
орені і в польському соймі висунули як тактич-
ний засіб вимогу виконання Польщею міжнарод-
них зобов'язань, що лягли в основу признавання
Польщі Українських Земель".

З уваги на те, що ми вище написали, вважа-
ємо за недоцільне характеризувати цю резолюцію.
Зазначаємо тільки, що хоч Українська Парла-

6. ЧИСЛО ВЖЕ ВИЙШЛО „ДЗВІНОЧКА“

часопис для українських дітей на квітень. — при-
носить діточі оповідання, 7 віршів до деклама-
цій, руханково-вокальні гри, жарты, загадки та
багато всячини.

28 малюнків.
Ціна приміринка 20 сот. Продають усі книгарні.
Річна передплата 2.— зол. Показове число 30
сот. значками в листі.

Адреса: „ДЗВІНОЧОК“ — Львів, Руска 18.

ментарна Репрезентація таку вимогу висувала,
то фактично досі ніде не заявила, як і в яких
розмірах представляє собі ці польські зобов'язан-
ня та їх виконання.

Д-р Витвицький Степан, що на Зізді виголо-
сив довшу промову проти висування політичних
домагань у дусі пропонуваної президією і ЦК
партії п'ятої резолюції, всеж під кінець поставив
внесення, щобі заплотувати угорі резолюцію ЦК
прийняти тільки до слів: „вимагати від Польщі
виконання прийнятих нею міжнародних зобова-
зань супроти українського народу“. Все, що слі-
дує в ній далі, він пропонував счеркнути. Пізні-
ше він заявив референтові резолюції, що в зага-
лі проти цілої тієї частини резолюції, яка каже
про міжнародні зобов'язання.

Так представлялася на Зізді справа, що за-
абсорбувала чи не найбільше уваги поза, очеви-
дно, критикою минулого. Нотуємо це на сторін-
ках „Діла“ на те, щобі наш загаль мав змогу по-
аналізуватись з цією справою та її передумати, а
крім того нотуємо це й для історії як причиною
до нашого розуміння завдань і цілей практичної
політики і політичної тактики.

Як відомо з вчорашнього звіту, окрема комі-
сія Зізду зняла про точку резолюції ЦК і запро-
понувала підготувати порушене нею питання при
допомозі всіх місцевих партійних комітетів (по-
вітових) у враю для окремого, цій справі при-
свяченого Народного Зізду. Нар. Зізд отже про-
позицію комісії прийняв.

В. М.

МИР НА ДАЛЕКОМУ СХОДІ?

Японські і китайські представники, кори-
стаючи з посередництва англійської диплома-
тії, заклали тимчасове перемир'я. Обі сторо-
ни рішили: подробиці остаточного мирного по-
ладання спору передати мішаній комісії, зло-
жений із 4-ох китайців, 4-ох японців і 4-ох не-
тральних. Китайську вимогу відкликати з Шан-
гаю усі японські війська — японці прийняли,
висуваючи — щоправда — зі свого боку ще
трохи дальший відступ китайських частин (по-
за 20-кілометрову полосу). Хоча китайці спер-
ше обурювались і не згоджувались, проте нема
сумніву, що остаточно умови перемир'я будуть
(а радше напевне вже є) узгоджені і що в най-
ближчих днях почнемо вже про хід згаданої
мирової конференції.

Таким робом можна вважати ніби то закін-
ченим далеко-східний конфлікт, — очевидно з
такими застереженнями: 1) що мирова конфе-
ренція не буде розбита, 2) що все одно, не вва-
жаючи на формальну умову, при дальшому ха-
осі китайських військ, японці будуть прово-
дити свою провідну напругу — закріплювання
і поширювання своїх господарсько-політичних
впливів на азійському суходолі. Всеж, можна
сподіватись, що це формальне замирення дове-
де до формального миру. Ця звістка — хоч її
можна було швидше чи пізніше сподіватись —
викликала у світі зрозуміле вражіння.

Щодо одного моменту нема ніякого сумні-
ву: що китайці не вірять перемир'я ніяким воєн-
ним протинаступом, до якого вони мілітарно
нехлибні. Щодо японців, то останні звистки ка-
жуть про закріплення внутрішньо-політичної і
господарської ситуації в Японії. Здається, що це
було головною причиною більш компроміс-
ного наставлення японців: чимало причини-

лась до того й дипломатична програма на те-
рені Ліги Націй.

Цікаво, що китайсько-японське перемир'я
зовсім не торкається Манджурії і — мабуть —
також при мирових переговорах манджурських
справ не будуть порушувати. Тому виникла
досить дивна ситуація, бо напкінський уряд
проголосив усіх достойників нової „незалеж-
ної“ манджурської республіки поза законом.
Манджурський диктатор, б. цісар Пуї і його мі-
ністри можуть зовсім безкарно згинати з ру-
кожного китайського патріота. Це вказує до-
сить пророчисто, що Китай далеко не думає
резигнувати з Манджурії. Але з другого боку
Японія не допускає нових до дискусії на цю те-
му, заявляючи, що навіть „не вишукється“ до
„внутрішніх справ манджурської республіки“,
однак тут-же перестерігаючи, що коли Нанкін
вийде до Манджурії свої війська, то Японія
вийде проти них — на обороні загрожених
своїх громадян. Нині виявився уже зовсім ясно
факт, що шангайські події були лише страте-
гічно-тактичним маневром Японії, щобі відтя-
гнути увагу й регулярні війська Китаю від Ман-
джурії та здобути в руки Шангай, як „застав“
за нейтральності супроти Манджурії. (Про це,
зрештою, писав і в „Ділі“ знаменитий украї-
нський знавець далеко-східних проблем, ген.
Петрів).

Найближчі тижні вияснять, наскільки це
китайсько-японське перемир'я доведе до миру
і наскільки той мир матиме св-так триві реаль-
ної основу. Пожандо разом з мировими звістками
— йдуть далі звістки про обосторонню концен-
трацію військових сил Радянщини і Японії і про
можливість вибуху нових воєн.

Між експонатами молодших артистів виставки АНУМ одні з цікавіших були малюнки Андрійська, Кричевського, С. Заринської та "Гучальщина" Гордицького.

ні статтей на цю тему, що появилися вже в пресі.

Як причиною до дискусії в цій справі хочуть сказати, як значіння мала би зміна календаря для українських студентів. Студенти, як відомо, розкинені по різних університетських осередках, де обов'язує григоріанський календар. Тому в українські свята мусять ходити на виклади, працювати в різних університетських робітнях, семінарах, відробляти приписані справи і так інше. Дуже часто не один студент і не знає, що це

його свято. А як випаде так, як ось цього року, що великодні ферії в університеті кінчаються перед нашими святами, то не один студент мусить поїхати далеко від родини, хоч як хотілося б провести таке величаве свято, як Великдень, дома і поділитися свяченням з рідними. А все це через календар. Тому українські студентські організації повинні взяти також живу участь в акції за зміною календаря.

Степан Мочульський.

Звичайні Загальні Збори „Просвіти“.

В понеділок, 28. березня ц. р. в год. пів на 11. рано відкрито в залі Ремісничої Палати у Львові Звичайні Загальні Збори „Просвіти“. Попередило їх жалібне богослужіння в Успенській Церкві за душі покійних Членів і Добродіїв нашої найстаршої культурно-освітньої установи.

На Загальні Збори явилось: 134 відпоручників філій „Просвіти“, 160 — від „читалень“, 15 членів Гол. Виділу, 6 почесних членів і 9 часових делегатів. Разом зареєстровано при вступі на залу в 12. год. полудня 324 осіб, однак впродовж дня явилась ще поважна скількість дальніх відпоручників, так, що округло можна рахувати скількість учасників нарад на 350 осіб. Треба зазначити з признанням, що при вході до Ремісничої Палати і внутрі неї втримувалося зразковий порядок. Завдяки цьому ніхто невоклакалий, без повноважень не дістався на залу нарад. Яких двадцять „молодійців“, які прийшли під будинок зі здоровими палицями зупинено зараз при головному вході і вони, виявляючи своє невдоволення некультурними вигуками, помалу розійшлися.

Збори відкрив урядуючий заст. голови д-р І. Брик, стверджуючи, що дотримано всі статутні умовини для правосильності Зборів. Описав прочитав довгий список померлих членів Т-ва з іменем пок. Михайла Галушинського на першому місці. Присутні вшанували пам'ять померлих повстанням з місць. Апелюючи до присутніх, щоб втримували поважний діловий характер Зборів та повідомляючи про присутність на залі комісара поліції, д-р Брик пропонує поклікати до президії д-ра В. Загайкевича й о. Прийму, що Збори апробують Опис д-р. Магалає відчитав протокол минулих Загальних Зборів. Протокол апробовано. На внесок п. Сеніка вибрано комісію-матку у складі осіб: д-р Богдан Чайковський — Сокаль, інж. Василь Терпилюк — Рава Руська, Велигорський — Коломия, о. Клепарчук — Брошів, Мих. Кернога — Підберіжці, М. Таранько — Львів.

До слова приходить референт Гол. Виділу ред. В. Мудрий. Зясувавши мотиви уступлення усіх членів Виділу подав загальні відомості про господарський стан Товариства та про заходи Гол. Виділу санувати Т-во. Подав відомості про число членів Т-ва та стверджує, що ані „Читальні“ ані члени виділів читалень і філій, які є обов'язані належати до Матірнього Т-ва і складати вкладки на центральну — здебільша не сповняють цього свого обов'язку. Число членів Матірнього Т-ва (з 1931 р.) — у Львові (фізичних членів) 1020, правних 35; в краю фізичних членів 8.157, правних 1135, крім того 1055 читалень. Зібрано за цей рік вкладок на суму 20.426 зол. — Зокрема референт каже обширно про видавн. діяльність Т-ва, яке у авіт. році видало 16 книжок, крім місячника „Життя і Знання“. Наприкінці референт визнає учасників Зборів не лише строго критикувати минулу діяльність Гол. Виділу, але ще радше подавати позитивні поради щодо санації господарського стану Т-ва.

Сен. Макух хотів би почути не лише про господарські справи, але й про просвітні.

Д-р Брик і ред. Мудрий пояснюють, що Збори проходять у моменті господарської кризи; тому господарські справи є суттю турбот Гол. Виділу. Про освітні справи можна доволі казати в дискусії. Після того д-р. Магалає відчитує замкнення рахунків і план санації фінансів Т-ва, про що — зрештою — каже спеціально для Зборів видана брошура. Д-р. Кривуцький відчитує звіт ревізійної комісії і ставить внесок дати абсолютну уступачому Виділові.

ДИСКУСІЯ.

Радн. Стеблецький (філія Львів) жаліє, що звіту і плану санації фінансів не подано до відомо бодай на 14 днів раніш і питає, чому звіт кінчається датою 30. VI. 1931. Д-р М. Процик (Буськ) хоче заведення одного членства: 2 зол. для фізичних осіб і 12 для правних. „Життя і Знання“ вдержати, але на основі добровільної

Скільки то літ треба „робити“, щоб бодай дещо навчитись, що і як робити треба!

Мистецтво — далеке, життя — коротке, осуд — важкий, нагода — збіжна.

Кожний із нас настільки обмежений, що хотів би інших зробити подібними до себе.

Ніщо так не характеризує людини як те, що вона вважає смішним.

Хоч би ми не знали як пізнали світ, завжди найдемо в ньому темні та ясні сторінки.

Один із найдурніших помилових поглядів той, коли молоді голови гадають, що втратили свою оригінальність, признаючи правди, признавши вже іншими.

Хто докоряє авторів, що він неясний, повинен спершу заглянути до власної середини, чи там досить ясно. Найясніший почерк стає нечитким у сутінках.

Противникам здається, що вони збивають нашу думку, коли повторюють увесь час своє і не звертають уваги на нашу.

Ті, що суперечаться, повинні би інколи подумати, що не всяку мову кожний розуміє.

Кожний урешті решт чує тільки те, що доходить до його розуму.

Знання розбужує справжнє зацікавлення тільки в окремій сфері науковій; тому-то знають і нею і решта світу, а також популяризувати по-новітньому наукові відомості не тільки алогізми і воно приносить більше шкоди, ніж користі.

Шануйте свої очі

ЧИТАННЯ ТА ВСІЛЯКА ПРАЦЯ ПРИ НЕВІДПОВІДНІМ СВІТЛІ НИЩИТЬ ЗІР

ВЖИВАЙТЕ ЖАРИВОК PHILIPS ARGENTA

передплати. Д-р Булак (Сколе) противиться парцеляції Угерців. Д-р М. Сталів пропонує обмежити всі адміністративні видатки річно до суми 55.000 зол. (замість 86 тисяч). Робити ці видатки лише з доходів із вкладок і „Дару Просвіти“. Не робити ніяких інвестицій. „Життя і Знання“ зробити самовиплатним або зачинити. Інж. Творило (Львів) боронить журналу „Життя і Знання“. Вважає на неможливість оминати парцеляцію земельних маєтків, коли члени Т-ва (читальні) не платять своїх догів. З маєтків недобір приносить лише Милування через сільсько-господ. школу, якої не підтримують фінансові установи. П. Видорівський (Соколівка) хотів би залишити філіям їх фонди та встановити один рід членства. Мр. Фірчук (Копичинці) лякається, що коли впродовж 10-ти літ вся енергія йтиме на фінансову санацію Т-ва, то підупаде просвітня справа. При погіршенню госп. кон'юнктури не можна буде вдержати доплату грошей на одному рівні. Розложити довг Матірнього Т-ва на філії з преклюзіонним терміном заплати, а філії розкласти би свій довг на читальні. О. М. Семко (Сокаль) радить не покладатися на жертвенність села в нинішній час. Паливода (Ланки к. Бібрки) правдивиться до внесків д-ра Стахова. Коли до 3-ох місяців не зростуть вливи з вкладок і Дару, тоді треба продати Угерців. Фенечук (Видинів) апелує, що „маси“ не підтримують „Просвіти“, бо не мають довіри до одиниць з Головного Виділу ані книжок В-ва Орендштайна (це був перший виразно „сельробівський“ речник). Головуючий д-р Загайкевич апелує не вносити до дискусії пристрастних мотивів політичного характеру. П-і Ботачевська (Теребовля) вважає, що „Життя і Знання“ є замало популярне. Мартюк (Скала н. Збручем) хоче бачити „моральну санацію“ у „Просвіті“, що сподіється здобути через збільшене число інструкторів і лекторів. Баранський (Тисмениця) виголошує агітаційну більшовницьку

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 30. БЕРЕЗНЯ 1932.

ТЕТЕ.

ДУМКИ.

(Вибір із різних творів.)

Нехай лишень ніхто не уявляє собі, що ждає на нього як на спасителя.

Яка влада найкраща? Та, що вчить нас володіти самими собою.

Щораз частіше приходжу до пересвідчення, що кожний повинен ставитись поважно тільки до свого ремесла, а все інше брати легко. Кілька віршів, які хочу нині написати займає мене більше, ніж багато поважніші справи, на які не можу мати ніякого впливу. Нехай так робить кожний, а буде лад в усьому дома і в місті.

Всі закони встановлюють старші люди та мужики. Молодці та жіноцтво домагаються завжди винятків, старі — правил.

Найдоскональшою жінкою вважаю ту, яка зміє заступити дітям батька, після його смерті.

Розтриманість не до лица жінці; зате дрібне скупарство їй не шкодить. Щедрість не чеснота мужчини; чеснотою жінки повинен бути хист „тримати в землі“.

Святкувати прилюдно повинні ми тільки те, що щасливо скінчилось. З усіх сплат найменше відповідне — весілля; слід би його шанувати кином, у покори та надії.

Не можна жити для всіх, а готово для тих, для яких жити не вартує охоти.

Повибажуйте час не цинізм, а шалість!

В усіх часах тільки одиниці робили щось для знання, а не для своєї доби. Одна епоха засудила на смерть Сократа отрутою, друга спалила Гуса; епохи завжди лишались однакові.

Листя ховаємо на те, щоб їх ніколи більше не читати; акцію одного дня нищимо їх з огляду на дискретність; так щезає невідлечно для нас і для інших найкращий, безпосередній подих життя.

Точно беручи вчимося тільки з книжок, пре які не можемо видати свого осуду. Автор книжки, про яку можемо видати осуд, міг би вчитись від нас.

Деякі книжки роблять враження, що вони існують не на те, щоб ми могли з них щось знати, а на те, щоб показати нам, що їхній автор щось знає.

Хто не знає чужих мов, той не знає нічого про рідну мову.

У кожному творі мистецтва, великим чи малім, усе від найменших подробиць залежить від концепції.

Артист, що дає цінні твори не завжди всміає адати справу з них і чужих.

Публика хоче, щоб поводилась із нею як із жінкою і казати їй тільки те, що вона хотіла б почути.

Розвиткові знання стоїть дуже на перепоні факт, що люди займаються справами, які не варт визнавати або тими, яких пізнати не можна.

Точно беручи знаємо так довго, як довго знаємо мало; разом з знанням збільшуються наші сумніви.

Переклав М. Р.

Поширенню пропаганди своїх ідей діяльність Товариства, в першу чергу місячник "Відродження", що виходить в 4000 примірників, після дві поштових годин читачам

УСІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ „ДІЛА“ КОРИСТАЮТЬСЯ

якщо надсилають передплату згори.

Чвертьрічна передплата	зол. 14.
Піврічна	„ 26.
Річна	„ 48.

„Одла чарка“ і „Пити чи не пити?“ Хоч видавничча діяльність була мала, а всетаки громадянство одержало 86.000 примірників літератури. Пропаганду поширювано теж викладами, які відбувалися в цілому краю, або з ініціативи Головної Ради, або з ініціативи розсіяних по цілому краю відродженців. Наслідком збільшення пропаганди зростає і наша ідея: поширення кружків, зріст членів, прихильне відношення всієї нашої преси, яка поміщує статті на противалькогольні і протинікотинні теми, вікні співпраця інших товариств.

Чи не найгірше представляється плебісцитова акція. Причиною невдачі на цьому відтинку нашого фронту — зміна противалькогольного закону, а в першу чергу байдужість та недбальство зацікавлених громад, що мали змогу перестати в себе плебісцит, одначе цього не зробили. З нагоди зміни противалькогольного закону ціла преса була подала відповідні статті та закликала до поновного переведення плебісцитів.

З касового звіту слідно, що правда, зменшення обороту, одначе при загальному збоженні і важкій кризі Товариство вийшло всетаки з активним сальдом.

У дискусії признано Головні Раді її заслуги над піднесенням Т-ва і на внесок Контрольної Комісії ухвалено абсолюторію. Комісія-матка устійнула лісту членів Головної Ради та контрольної комісії, яку Загальні Збори прийняли, а Рада на засіданні 17. березня ц. р. ухвалила в такому складі: голова — д-р С. Парфимович, заст. голови — проф. Ю. Каменецький, скарбник і орг. реф. м. Львова П. Чубатий, орг. і фінанс. реф. П. Волчук, секретар Іван Косюк, організатор студентства Д. Шевчук, організатор молоді м-р П. Ісаїв, організатор кооперативів і міжнародних зв'язків інж. Іван Прокопів, а замість уступивших членів Ради о. д-ра Льва Гайки і студентів Богословської Академії Гурадя й Дядя покликані заступники та давніх співробітників „Відродження“ С. Козаневич, М. Коржань, м-ра М. Хомяка й М. Палія.

В цей спосіб до праці в цьому році станув гурток випробованих громадян, які вже від років сповідають важку суспільну, повну посвяту праці над відродженням нашого народу і для яких ця ідея стояла завжди вище всього. Їхнім завданням: нести високо прапор тверезості на всіх наших землях по той бік Збруча.

— о —

ОСТАННІ ВІСТІ

Львівський староста Галляс уступає.

Зачувати, що на днях львівський городський староста Галляс кидає Львів, бо розподілом м-ства внутрішніх справ його перенесли до Вжесні (познанське воєводство). Львівським городським старостою іменованій повітової старости в Сяноці д-р Ромуальд Клімун.

Відкинений протест.

ЖОВКВА, 28. III. ПАТ. Уконститування нової доповненої м. ради виступить уже небаром, бо воєводство відкинуло протести проти допущених виборів і акти справи звернуло жовківському старосту.

Арештували 4 комуністичних курерів.

КАТОВИЦІ, 28. III. ПАТ. 25. березня біля Нової Вси пов. рибницького границя сторожа одержав 2-га. обосторожності перестрілки придержав 4 комуністичних курерів. Одного з них заарештували. У чотирьох скриньках були комуністичні друки (разом 3 сотні). Мали вони зі собою два крики з набоями, кулі дум-дум і два пістолі.

Англія запрошує Німеччину, Францію й Італію.

БЕРЛІН, 28. III. ПАТ. Німецький уряд дістав запрошення англійського уряду на конференцію, яка має радити над справою наддунайського півну. Також запрошення вислав англ. уряд французькому й італійському урядам.

РИМ, 28. III. ПАТ. Італія прийняла англ. пропозицію в справі скликання конференції 4 великих держав у Лондоні, щоб обговорити наддунайську справу.

КРОВАВИЙ СТРАЙК В ЕСПАНІ.

МАДРИД, 28. III. ПАТ. В Антеверті, в провінції Малага, вибухнув ген. страйк. Страйкарі підпалили монастирі. Підчас сутички з цивільною гвардією було вбитих кілька людей.

СЕВІЛЛЯ, 28. III. ПАТ. Каваринні та реставраційні робітники почали страйк. Гуртки переходили вулицями міста та сидували всі заведення, щоб одержали працю. Страйкарі підпалили кілька кіосків із часописами. Поліція в штурмі ранила 3 людей, а одну особу вбила. Страйк заповіджений на необмежений час.

Б. КОРОЛЬ АЛЬФОНС У ЛЬОЗАННІ.

БЕРНО, 28. III. ПАТ. Бувш. еспанський король Альфонс XIII. приїхав до Льозанни відвідати хорого сина кн. Астурій, що є там у клініці.

НЕ БУЛО ЗАМАХУ НА БРІНІНГА.

БЕРЛІН, 28. III. ПАТ. Тут кружляли чутки про замах на канцлера Брінінга, який є в лікувальній місцевості Баденвайлер. Чутки ті виявилися неправдивими. Виявилось, що справді м. ночі в Баденвайлері невідомі люди кинули петарду на портал одного з готелів і вибили кілька шиб. Ті люди втекли.

ПОВІНЬ НА РУМ.-МАДЯРСЬКОМУ КОРДОНІ.

БУДАПЕШТ, 28. III. ПАТ. Невідомі люди зірвали греблю на каналах Кереш на румунській території в Семігороді. Наслідком того величезні маси води залили мадьяр. долини на прикордонній полосі. 35.000 гект. землі є під водою. Кільком громадам грозить небезпека. Багато домів евакуували.

ЩЕ ОДИН БУРЕВІЙ.

МОНТГОМЕРІ, 28. III. ПАТ. Над стейтом Алябама перейшов новий буревій. Було 9 людей вбитих, 50 ранених.

Оголошення, оповістки, місцеві як і з провінції оголошуватимемо тільки за попередньою присилкою належності. Незаплачені заздалегідь оголошення не будуть поміщені.

НОВИНКИ

— Українська робітня футер Юліана Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. II. пов. Тел. 54-46. 792 ?

— Овочеві щепи замовляти: А. Терпиляк — садівничо-огородничє заведення в Залукві, пошта 1411. Ціна від 0.50—2.50 зол. за 1 штуку. Жадайте цінників. 19—21

— „Distinction“ Косметичний Кабінет, Львів, вул. Коперника ч. 42 а, II. п., Тел. 72—18. Виконує всі косметичні заходи (усуває зморшки, вигладжує і відмолджує церу, усуває плями, лойотки, веснянки, червоність шкіри etc.) чисто індивідуально. Уживає найновіших метод найліпшими косметичними засобами, під гарантією нешкідливими. Ціни дешеві, для ПТ. урядничок і студенток знизка. Години прийняття від 10—14 та від 15—19-ої. 1608 2—10

— Конфіскація „Діла“. Попередне (68) число „Діла“ сконфіскувала цензура за III, IV, і X. резолюцією Народного З'їзду. Це шоста з черги конфіскація „Діла“ в цьому році.

— „Дзєннік Людови“ переноситься до Кракова. Львівський соціалістичний „Дзєннік Людови“ приніс у числі 71. з неділі 27. ц. м. таке повідомлення до читачів: „З причини політичних відносин, що панують від довшого часу у Львові, ми примушені хвилево перенести друку „Дзєнніка Людового“ до Кракова. Вже найближче число нашого щоденника буде друковане в Людовій Друкарні у Кракові, звідки нічим позалами одержать його всі наші відборні в ранніх годинах“. — Буде це, як можна догадуватися, злиття „Напшоду“ в „Дзєнніка Людового“ в один орган, що виходитиме відтепер у двох виданнях і під двома назвами.

Спортові висліди.

КОПАНИЙ МЯЧ.

Краків. Братислава—Висла 2:1 (1:1).
Краків. Краков—Братислава 1:0 (1:0).
Варшава. 22 п. п. — Зіліна 6:2 (2:1).
Варшава. Легія — Зіліна 4:1 (2:1).
ПОЗНАНЬ. Панков (Берлін) — Варта 5:0 (2:0).
Тешин. П. С. Ф. — Габсбург 2:2 (1:1).

— Пласудський на пустині. ПАТ повідомляє з Каїро, що Пласудський вийшов на прогулянку до озера Фаюм у Лівійській пустині. Зробив антом 400 км., відвідав береги озера Карун і піраміду Аменеса.

— Автобусовий рух Львів—Жовква. Автобусний рух на шляху Львів—Жовква, який здержано наслідком великих снігів із кінцем січня ц. р., відновлено з дня 25. березня.

— Поліція розігнала збори „Сельробу“. У Львові в салі кіна „Люна“ при вул. Жовківській сільробівці уладили довірочні збори. Прийшло кількадесят людей. Тому, що прелегент не прийшов, резолюції став відчитувати якийсь Ст. Терлецький. Поліція розвізала збори, бо багато учасників не мало легітимаций. Терлецького арештували.

— Шофер віхав на людей. У великодню неділю, 27. III. ц. р., у Львові при вул. Личківській шофер Іван Грицанюк наїхав на хідник біля ч. 12 та придушив до фотографічної вистави 14-літню Алісію Гебду, 12-літню сестру Чеславу та 40-літню Цімерманову. Відломки скла поранили всі три, а Цімерманові потовкло авто голову й ліву руку. Ранених відвезли на рят. станцію а Грицанюка арештували. Він був паний. Фотограф має шкоди на 700 зол.

— Жертва праці. На гол. дворці у Львові вінда розбила голову 52-літньому робітничкові М. Скочачинському з Білгороді. Його відвезли до шпиталю.

— Живий смолоскип. У великодню неділю на Знесінні біля Львова 62-літня Штрайхерова, жінка купця обіляла на собі одіжу двома літрами денатурованого спирту та підпалила. Ціла хата станула у вогні. Пожежна сторожа вогонь утасила. Лікар ствердив, що Штрайхерова померла наслідком удару серця та попарення. Причини: тяжка недуга нирок.

— Жертви великодньої стрілянини. Підчас традиційної великодньої стрілянини на Клепарові 12-літньому Вл. Дереневі унів „ключ“ обоі руки. На пл. Берестейської Унів у Львові Бол Зирко вибухом пороку з ключа підпалив соломку, яка виставала зпід аптичної рулетки. Пожежна сторожа вгасила пожежу.

— Автобус упав у рів. По дорозі зі Сіняви до Перемишля автобус упав у природний рів, бо керма зіпсувалася. Співласник автобусу і кількох подорожніх були ранені. Одного подорожнього відвезли до шпиталю.

— Московське радіо у 100-роковини смерті Гєтєго. Разом із усім культурним світом святкував і Радянський Союз 100. роковини смерті Гєтєго. Але при цій нагоді не покинули більшовики своїх метод і хотіли покористуватися святом для своєї пропаганди. Станція радія в Москві заговорила: „Коли німецька влада та буржуазна преса поклоняються тіні Гєтєго, вулицями Берліна манджає в лахманах старий бродяга та прохає шмачка хліба. Він у простій ліній нащадок Гєтєго — його внук. І тоді, коли у святочно освітлених салях при шампані виглошують промови в честь Гєтєго, стоїть його найближчий свояк — унук, голодний, обдіраний на морозі... Так німецька держава святкує роковини смерті свого Гєтєго“. Призабули більшовицькі агітатори одну маленьку подробицю: ні оден нащадок Гєтєго у простій ліній — сьогодні вже не живе...

— Боксер убитий у змаганнях. У м. Альсборзі (Данія) підчас боксерських змагань мистця Фінляндії легкої ваги Векеву вбив данський змагун Гугард. Він ударив Векеву в долішню щок, наслідком чого тріснули кровні судини в мізку.

— Збирачам поштових марок. Австрія випускає серію поштових марок від 10—60 грошевих у меншому форматі від дотеперішніх: 10 гр. — бронзової краски, 18 гр. — темнозеленої, 20 гр. сірої, 24 гр. фіолетночервоної, 30 гр. темнолітєвої, 40 гр. темносиньої, 50 гр. фіолетної, 60 гр. оліивковозеленої. — Бельгія змінила краску 75 сот. марки на червонобрунатну. — Французька пошта в Андорі вивагати французьких 1 фр. і 2 франкових марок із надруком Андора. — 3 портретами керівників революції появилася марки в Еспанії: 5 сот. брунатна (Маргаль), 10 сот. зелена (Коста), 25 сот. червона (Іглезіас).

— Шкільні кари в XIX. н. Німецька книга про давню педагогіку та методи навчання помістила дуже цікаві підсумки одного вчителя, що помер 1824 р.: „За 51 зіт учительської праці я поклав шкільну молодь: 911.517 буками, 240.000 різок, 20.989 ударами ліній по руках, 136.715 ударами рукою, 10.235 ударами по зубах, 7.905 ударами в лице, 1.115.800 ударами по голові, 12.763 ударами біблією, катехизмом, співанком і грама-тикою (книжки я держав у руках для одержання ладу), 777 присудами кланяти на горосі, 618 присудами кланяти на тригранному дереві, 400.000 буків розділа я за невзначення латинських слів. 36.000 білок за невзначення віошів и

пам'ять. Зпоміж 3000 уживаних проклять і обид третина була його власного натхнення. До цих підсумків я не подав принагідних кар, ударів, смикання за чуприну та уха, бо цього вже я не запитував".

— Смерть найстаршої людини світу. Повідомляють із Лондону, що в літній помер у 158 р. життя Заро Ага, ур. 1775 р. У час французької революції мав він 14 літ, на його очах пройшло життя Наполеона I від низин на вершини аж до заслання на остров св. Олени. Батько Заро Аги жив 112 літ, один із його синів помер 1900 р. у 101 р. життя, одна його дочка святкуватиме незабаром 100-роковинні народини. Заро Ага був 12 разів одружений і мав 36 дітей. Він вичався з останньою жінкою у 152 році життя, а його суджена була на 100 літ молодша.

— Концертове Бюро Тірка. В середу, 30. березня ц. р. І. концерт лавреатів шопенівського конкурсу Імре Цигара та Лілі Герц, в п'ятницю, 1. квітня ц. р. II. концерт лавреатів шопенівського конкурсу Олександра Унінського та Сусанни Меер.

Літературний куток.

Данська письменниця Карін Міхаеліс скінчила цими днями 60 літ і з цього приводу появилася у європейській пресі численні згадки про її дотеперішню працю. Міхаеліс найбільше відома в Німеччині, де всі її твори (як більшість скандинавських чільних письменників) виходять одіючасно в перекладі. Вона дійшла до вершків слави 22 роки тому, завдяки повісті „Небезпечний вік“, якої заголовок увійшов у приповідку, немов заголовок аналогічного твору Бальзака „Трицятьлітня жінка“. Цією повістю Міхаеліс навіть випередила дуже актуальну нині дискусію про реформу подружжя у зв'язку із новими поглядами на сексуальну та суспільну мораль. За цим твором прийшов успіх повістей Маргеріта у Франції, Льюренса в Англії, бойових книжок Ліндсея в Америці. Довга низка повістей К. Міхаеліс присвячена головним проблемі права жінки до материнства, без огляду на формальні державні закони та суспільні пересуди. „Дитина“, „Доля Уллі Фангеля“, „Смортрикі“, „Дівчина зі шрамом“, „Жінка виборює собі волю“ і том статей „Палкі дні“ розглядають ці питання з різних боків.

Цього місяця минуло 35 літ від хвилини, коли з Берліна до Кракова приїхав Пшибишевський і ввійшов до редакції свіжо заснованого місячника „Життя“ під редакцією Л. Щепанського. Така дата спонукає одного із польських критиків пригадати історичну роллю Пшибишевського в розвитку польської літератури. „Життя“, завдяки ньому стало журналом, що згуртувало докола себе найбільші письменські індивідуальності. Нині з перспективи 35 літ, коли більшість із цих письменників виконала свою працю, бачимо, що інстинкт Пшибишевського був вірний. Поза „Життям“ полишилися автори, хоч і талановиті, але яких талант горі тільки ефимерним блиском так як Ридель, Жулавський. „Життя“ в його добі друкувало найкращі поезії Станіслава та Вінкентія Бжозовського (Станіслав Б. не мав нічого спільного із одомінізмом С. Б. філософом, критиком, автором-критиком, автором „Легенди Молодого Польщі“), поезії Пежинського, прозові поеми

Т. Мілінського, статті А. Гурського, повість Серошевського „Досвіток“, а головні критичні статті великого, досі забутого, критика Ст. Яка, що вмер передчасно, не закінчивши ніякого більшого твору. Опозицію до Пшибишевського творили Сенкевич і критики Хмельовський і Сигетинський. Взагальний критик І. Матушевський заступав становище посереднє і пробував зрозуміти нові гасла модернізму.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Еміліян Стефан Шолгиня, нотар, член усіх українських товариств, помер у Скалаті в 72 р. життя 18. ц. м. Похорони відбулися в неділю, 20. ц. м. В. Р. П. І.

Дописи.

КОРОПЕЦЬ. (Народне свято). Без ніякої помочі, самі селяни в Коропці уладили в суботу 12. III. величезне народне свято, яке тривало цілий день. До полудня зібралися всі мешканці української народності в числі кількох тисяч народу в своїй церкві, де глибокою молитвою агадали тих, що життя своє принесли в жертву за нашу кращу долю. А в год 2. попол. в залі місцевого Народного Дому знову зібралися всі, щоб взяти участь у Шевченківському концерті. Програма концерту може за коротка, однак виконання її бездоганне. Річчю вступне слово, в якому вкрито змальоване було життя і творчість Шевченка, вголосила голова читальні п. Дмитро Маркевич. Описав на гарно прибрану сцену виступи мішаний хор. Співаки в народних строях дали доказ, що може зробити солідна праця під умилн про водом. Належиться признати диригентів п. Садовському Михайлові, що не жалів труду і викив прекрасні наші пісні, як „Розрита могила“, „Учітеся“, „Ліричні“, „Пряб-бже я куделицю“, „Куріпочка“ і „Гандзя“. Річчю і сольові частини, як дует: „Де ти бродивши“ (П. Гнатюк і Садовський М.) і сопранове сольо „Ой, одна я, одна“, виклали добре. Миже враження робили декламації: „Мені тринадцятий минав“ (уч. 5 кл. народ.) і „Тополя“ (О. Гнатюк). Хорові можна тільки похвалити, щоб і далше вправляла, а справді може часом виробитися на першорядний, бо до того має всі дані. Вечором того самого дня аматорський гурток відіграв також удатно пєсу „Лак Штукеревич“. В цілім святі впала в око масова участь місцевих громадян і дійсно святочний настрій. — Гість.

МОСТИШЧИНА. (Будова Нар. Дому в Малинові). Не зважаючи на кризу і всякі перепони іншого покрову, не зважаючи на недостатку фондів та малу свідомість загалу села, місцеві культурно-освітні товариства будують спільними силами величезний Народний Дім, де в майбутньому знайдуть приміщення: кооператива, читальня, Соц. молочарня та інші установи нашого села, що досі тягнуться по чужих кутах, оплачуючи за комірне великі суми грошей. Ставимо Нар. Дім також на те, щоб театральна сцєна цього дому стала одним із джерел доходу „Рідної Школи“ та інших українських центральних установ. Тому нехай вибачить кореспондент „Нова Часа“ із Мостиськ, але не він, а „Рідна Школа“ простить нам цюгоричну „провину“, бо все, що лиш могло дати викужає й оберте село, цілу цюгоричну коляду в сумі 114 зол. малийська Ізєйна мождь віддала на викінчення національної твердині; з цього приводу і різдженя збірка на „Рідну Школу“ виткнула не цілком повелася. Та ми в будучині надолужимо, бо „Рідна Школа“ все в потребі, а коли нестало цих тріахних основ нашої сили, якими по селах стають українські Народні Діми, то в майбутньому булб загрожені і наші цен-

тралий установи. Тому ми з цілою енергією будемо Нар. Дім, не забуваючи очевидно про поміч для напху центральних установ. — Малинівський громадянин.

СПОРТ.

З чеського спортового руху.

Найсильнішими й найповажнішими чеськими клубами копаного м'яча є Славія і Спарта, яким останніми часами почала дорівнювати Вікторія Жижков. Суперництво їх, а радше їхніх фанатичних прихильників, перейшло у традицію. Тому лігові змагання між Славією і Спартою є безперечно найбільшою атракцією спортової Праги, коли то число глядів сягає до 30—40 і більше тисяч.

Один з багатіїв Праги, директор театру і відомий нам з фільмового екрану комік Ванста Буріан, є великим прихильником Славії і членом її відділу. Будучи немале матеріальним опікуном Славії, спроваджує не раз на свій кошт для неї змагуни і багатьох їх удержує при власному фільмовому заведенні й театрі.

Для ознайомлення з матеріальними відносинами серед яких живуть передові професійні чеські клуби, подаємо кілька цифр з 1931 року. Річний готівковий оборот Славії дав 6,630,000 ч. к. (1,700,000 зол.). Головним джерелом доходу був очевидно копанний м'яч і членські вкладки (1,500 членів). Зате майже всі інші секції, як напр. гакічки, легко-атлетичні, плавання, нахосеснік і т. д. принесли недобір, який покривають доходами зі змагань копаного м'яча. Передостанні змагання Славія—Спарта дали обом клубам по 78,399 ч. к. чистого доходу (після заплачення всіх видатків). Понажні суми черпають клуби також із заграничних поїздок. І так при Спарті з двотижневого поїзду в Голландію і Данію при кінці м. р. привезла дохід 103,000 ч. к.

Платня змагуни-професіоналів нагається — відповідно до їхньої вартості — від 300—700 зол. місячно. Зате і праця платних копунів є багато важча і мольніша від гри аматорів. Прим. І. дружини Спарти розіграла в 1931 р. ні менше ні більше, а 63 змагань (в цілому році маємо всього 52 неділі) і то без більших змін у складі. Змагуни Сербек і Чижкові грали у Спарті в м. р. по 61 змагань, а крім того по 7 змагань у репрезентації держави й міста Праги, що є доказом неабиякої витривалості й гарту згаданих гравців. Майже таку саму скількість змагань розіграли в м. р. і всі інші чоловічі гравці Спарти. Коли зважимо ще, що ці найкращі сер.-європейська класа і майже кожні змагання мають там велике значіння, а гра (спеціально в Чехословаччині) є завжди гостра і тверда, то цілорічні змагання без перерв — це дійсно рекорд витривалості й сили волі, чи не більший від марафону або „Ту де Франс“.

Вкінці замітимо, що всі чеські клуби І класу (75-ти) є клубами професіональними.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Інж. Євген Храпливий: ЯК ПІДНЕСТИ НАШЕ ХЛІБОРОБСТВО. Про співпрацю кооператив, „Сільського Господаря“ та культурно-освітніх установ у ділянці суспільної агрономії. Ст. 38. Львів, 1932. Накладом Крайового Господ. Т-ва „Сільський Господар“ у Львові, ч. книгозбірні 68.

МУЗИЧНІ ТВОРИ.

Я. Ярославенко: СОЛЬОВІ ПІСНІ З ФОРТЕП'ЯНОМ. І. Серенада, тенор. Слова М. Вороного. 2. В мене серце до любови, сопран. Слова В. Кузика. 3. Хвиля, беріть! Слова С. Черкасека. Музична Накладня „Торбан“ Львів.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Театр
Вікторок, 29. III. год. 7.30 „Люди в голі“.
Середа, 30. III. год. 7.30 веч. „Дяди“.
Четвер, 31. березня год. 7.30 веч. „Лугеноті“, опера Маєрбера.
П'ятниця, 1. IV. год. 7.30 „Дяди“ (вист. акторів).

Театр Річчородностей.
Вікторок, 29. III. год. 7.30 веч. „Меза-ліанс“.
Середа, 30. III. год. 7.30 веч. „Меза-ліанс“ (вистава закуплена).
Четвер, 31. III. „Меза-ліанс“.
П'ятниця, 1. IV. год. 7.30 „Шість від сирця“ (шлях попул.).

Кіна.

АПОЛЬО: „В рюю“ (Ані Ондра).
КАСІНО: „Наз ранком“ (Рамон Но-варо).
КОПЕРНИК: „Пляк В“.
ЛЕВ: „Лілі поєи“.
МАРУСЕНЬКА: „Пляк В“.
МІРАЖ: „Роман із поручником“ (Ль-ренс Тібет).

ОАЗА: „Мараду“.

ПАН: „Під курателем“ (Вааста Буріан).

ПАЛІЯ: „Майнік розводиться“ (Лі-ліан Гарей).

ПАСАЖ: нечистий.

СОНЦЕ: „Козачке кохання“ (на осн. Л. Толстого).

СТИЛЕВ: „Сирій дім“, „Ляві та Гар“.

УПІХА: „Пат і Патахон як волоцюги“, „Смб, король диких звірів“.

ХИМЕРА: „Мароко“ (Мараєна Дітріх).

Програма радіо.

Четвер, 31. березня 1932.

Лявці: (259.3) 19.30 Концерт. Міжн. (331.4) 16.55 Танкова музика. Брно (341.7) 12.45 Концерт. Лондон (356.3) 19.35 Легка музика. Гельсінґфорс (366.3) 19.35 Легка музика. Гельсінґфорс (366.3) 19.35 Концерт. Гамбург (372.2) 19.30 Література. Букарешт (394.2) 17.00 Румунська музика. Берлін (419) 18.20 „Чуда будля“. Рим (441.2) 17.30 Пісні. Лянгенберг (472.4) 20.30 Уривки з опереток. Прага (488.6) 21.00 Концерт. Відень (517.2) 19.40 Література. Рига (525.4) 19.05 Оперетка. Мінхен (532.5) 17.05 „Допити про Гайна“. Ленінград (1000) 18.30 Пісні.

Львівське радіо.

Середа, 30. березня 1932.

Львів (380.7) 11.45 Перегляд преси. 11.55 Час із Варшави. 12.10 Грам. кружок. 13.10 Про погоду дня. 15.00 Програма для молоді. 15.25, 15.50 Вистади для музикантів. 15.45 „Грошева біржа“. 16.10 Грам. кружок. 16.20 Грам. кружок. 16.55 На-чання англійської мови. 17.10 „Гете та природа“. 17.35 Концерт. 18.50 Веселля. 19.25 Грам. кружок. 19.30 Спорт. 19.45 Грам. кружок. 20.00 Фейлетон. 20.15 Концерт. 21.45 Література. 22.00 Концерт. 22.45 „Польські надбання для світової культури“ — виклад есперанто. 23.00 Танкова музика.

Дрібні оголошення

За оголошення редакція не відповідає

ДАРОМ — коронки кльонкові 9 сотини; Таблетки від 28 сотини. Брокати від зол. 6.80; Рубіни кап. фіранок, Фрайліх, Ляж. Сикстуська 21. Централь. Відень. 1600 2—?

СРІБЛО продвє найадашевше — Домбровський-Розваржевський — Академічна 2 1246

КАНДИДАТ адвокатури, рутинований, шукає судового радника, який бажав би в гарній місцевості відкрити канцелярію, есентуально спілка. Ласкаві зголошення до Адміністрації під „Лявці“. 1-1

ОРГАНІЗАТОРИ злібні розшукувані в мету творення нових варіатів праці. Понажні зголошення осіб заінтересованих, можливо з ініціативою або позитивних, до Адміністрації під „Лявці“. 1-1

КОПЕРТИ ковалеві 7.90; пошкв 3.50; іскви 1.40; простирала 4.50; Робіт-ня ковалев, постелей Ванк, площа Марій-ська 5, І. поверх. 1538 4-11

ОКАЗІЯ! Продам добре розвинений ре-сторан, скел, трафіка прав з новим бу-стником на літнську, повна обста-новка. Готівкою 2,000 дол. вільне мешкання. Готівкою „Лявці“ під ріа. Листи до Адміністрації „Лявці“ під ріа. „Лише для українців“. 1602 3-16

МИКОЛА МАТІВ-МЕЛЬНИК

КРІЗЬ ДІМ І ЗГАР

Ціна 30 сот. з поштовою парес. 70 сот.